

Štvrtok 21. decembra 2017

Piesne: ES č. 17, 632

Text: 2K 4, 1 – 6

„IPreto, keď z milosti máme takúto službu, neochabujeme, 2ale zriekli sme sa zatajovaných hanebností, nepočíname si chytrácky, nefalšujeme slovo Božie, ale zjavujeme pravdu, a tak sa odporúčame každému ľudskému svedomiu pred Bohom. 3Ak je aj zakryté naše evanjelium, zakryté je tým, čo hynú. 4V nich zatemnil Boh tohto sveta myseľ neveriacich, aby sa im nerozsvietilo svetlo evanjelia o sláve Krista, ktorý je obraz Boží. 5Lebo nie seba kážeme, ale Krista Ježiša, Pána; o sebe však (hovoríme) ako o vašich služobníkoch skrze Ježiša. 6Lebo Boh, ktorý povedal: Nech z temnosti zažiarí svetlo! - zažiaril v našich srdciach, aby svietilo poznanie slávy Božej v tvári Kristovej.“

Zamyslenie nad Božím slovom:

Už ste to zažili, že ste sa niekomu pokúšali povedať čosi o svojej viere v Boha a všetky vaše slová akoby padali bez výsledku odrazené od uší poslucháča? Niekedy máme skutočne dojem, akoby sme žili v dvoch úplne odlišných svetoch. Na jednej strane my, ktorí Pána Boha poznáme, vnímame Jeho lásku, dobrotu, poznáme zvesť evanjelia o Ježišovi, a na druhej strane ľudia, ktorí žijú bez viery v Krista. Nie je to nová skúsenosť. Je to tak od čias života Pána Ježiša. Poznáme dokonca aj príbeh o emauzských učeníkoch, ktorí síce stretli vzkrieseného Krista, no predsa ich oči akoby boli slepé. Až podľa lámania chleba pri stole Ho spoznali. Podobnú skúsenosť môžeme prežívať v súvislosti s blížiacimi sa Vianocami. Celý svet okolo nás je plný vianočných reklám, sloganov, ozdôb. Ale koľkí z ľudí skutočne vnímajú, čo na Vianoce oslavujeme? Napriek veľkému množstvu svetiel a ozdôb v domoch, na uliciach a vo výkladoch je pred zrakmi mnohých ľudí úplne zatemnené skutočné svetlo Pána Ježiša Krista, ktoré svieti z Betlehema. Čo sa s tým dá urobiť? Odsudzovať tých ostatných, povýšenecky sa cítiť lepšími, to nie je dobré riešenie. Pán Ježiš nás, svojich nasledovníkov pozval k niečomu inému. Nasledovať Krista znamená svietiť Jeho svetlom do tmy sveta. Aj tam, kde je svetlo Božej pravdy zakrývané a potláčané všelijakými lákadlami. Naša služba spočíva v tom, že máme ľudom priniesť Krista. Jednoduchšie povedané, keď stretnú nás, keď s nami majú prežiť nejaký čas, alebo s nami niečo spoločné majú robiť, mali by mať podobné skúsenosti, ako mali ľudia v Ježišovej prítomnosti. On bol láskavý, citlivý voči ich potrebám, nepovyšoval sa, ochotne počúval, rád pomohol. V predvianočnom zhone je veľmi veľa príležitostí k tomu, aby sme sa odlišili od davov ľudí okolo nás práve tým, že budeme prinášať Krista do bežných situácií. A možno práve vďaka tomu niekomu v našej blízkosti svitne to skutočné svetlo Pána Ježiša Krista v jeho srdci. Amen.

Modlitba:

Drahý Pane Ježiši, nedaj nám nikdy zabudnúť na to, kto je naším svetlom života. Nedovoľ našim očiam a nášmu srdcu, aby viac túžili po svetielkach tohto sveta. Pomôž nám, aby sme druhých ľudí privádzali k Tebe, stelesnenej láske a добрote. Daj nám silu milovať a odpúšťať. Daj nám odvahu svedčiť o Tebe každodenným životom. Amen.

Mgr. Anna Velebírová, zborová farárka v CZ ECAV Bardejov